

Ναυτική Διαιτησία στην Ελλάδα

Απόψεις και σοβαροί προβληματισμοί για τη διαιτησία στην Ελλάδα – έλλειψη εμπιστοσύνης και πείρας – από τη σκοπιά του πλοιοκτήτη. Η ομιλία του κ. Νίκου Τσαβλίρη στην Ημερίδα του Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδος

Εκίνησα τη σταδιοδρομία μου στο χώρο της εμπορικής ναυτιλίας και της ναυαγίαίρεσης στα μέσα του '60 ως φοιτητής, μαθητευόμενος στο γραφείο μας του Λονδίνου και σε ορισμένες παραναυτιλιακές επιχειρήσεις. Ο αείμνηστος πατέρας μου, Αλέξανδρος Τσαβλίρης, ιδρυτής των επιχειρήσεών μας, μου έδωσε τότε μεταξύ άλλων μια καλή συμβουλή: «Στο πρόγραμμά σου», μου είπε, «θα βάλεις ενασχόληση και παρακολούθηση διαιτησιών, όσων περισσότερων μπορείς. Θα μάθεις, έτσι, ναυτιλιακά, ναυαγίαίρεση, ρυμούλκηση. Θα μάθεις αρχές ναυτιλιακού, ναυτικού δικαίου. Θα μάθεις άπταιστα αγγλικά. Θα μάθεις και κάτι, ίσως πιο σημαντικό: πώς σκέπτονται οι δικηγόροι και πώς κρίνουν οι δικαστές. Αυτό το πρόγραμμα, μόνο του, ισοδυναμεί με ένα πανεπιστήμιο».

Τον άκουσα, και μάλιστα μου άρεσαν τόσο πολύ τα νομικά και οι ναυτιλιακές διαιτησίες που είναι μέχρι σήμερα αγαπημένα μου χόμπι. Διετέλεσα και μεταφραστής στα δικαστήρια Admiralty Court και Commercial Court, στις διαδικασίες witness cross examination. Νομίζω ότι βοήθησα ορισμένους Έλληνες εφοπλιστές που «δήθεν δεν γνώριζαν αγγλικά». Έτσι κέρδιζαν χρόνο να σκεφτούν πριν απαντήσουν! Σκέπτομαι πως είναι ευχής έργο η πατριδα μας να μπορέσει να γίνει φυτώριο στον χώρο της διαιτησίας, να προσφέρει αυτή την ποιοτική παιδεία, αυτή την εμπειρία, αυτή την ευκαιρία στη νεολαία μας στην Ελλάδα.

Κάνοντας μια αναδρομή στην εξέλιξη του θεσμού της διαιτησίας διαπιστώνουμε ότι έκανε κύκλο 360 μοιρών. Ξεκίνησε σαν mediation, δηλαδή φιλική διαμεσολάβηση, conciliatory process, και κατέληξε σαν adversarial process, δηλαδή judicial litigation. Σχετικά πρόσφατα επιστρέφει προς το mediation-conciliation ως Alternative Dispute Resolution (ADR), δηλαδή «εναλλακτική μορφή επίλυσης διαφορών», που ήταν και η πρωτογενής μορφή διαιτησίας. Τώρα, μάλιστα, τα αγγλικά δικαστήρια υποχρεώ-

νουν τους διάδικους να υποβάλουν τη διαφορά τους σε mediator πριν προχωρήσει η κυρίως δίκη. Στο σημείο αυτό επισημαίνω ότι η διαιτησία, σε σχέση με το δικαστήριο, δεν είναι πάντοτε η φθηνότερη λύση, τουλάχιστον στο Λονδίνο.

Τι εννοώ: Μια διαιτησία ξεκινάει με δύο commercial men, ένας από κάθε πλευρά. Μετά, σε περι-

Ο κ. Νίκος Τσαβλίρης

πτωση διαφωνίας τους, πάει σε υπηρίε (επιδιαιτητή), όπου οι δύο διαιτητές μεταμορφώνονται σε advocates, μετά πάει στο δικαστήριο «on a point of law» (σε νομικό θέμα), μετά επιστρέφει στη διαιτησία, μετά πάει σε ►